

Із бору вітер просить вітра:
— Привійсь з дороги, брате-вітре!

Привіюся з дороги вітер.
А бір — як мур. Розвіюсь вітер!
Ну й вір же вітрові, як вітер,
Що скаже слово, — все на вітер!

Б а б а й

Дорогі! Ось вже двадцять літо,
Як блукаю я між евкаліптами.
Скільки днів за ці літа прожито,
З втіхами, думками й манускриптами.

І слізьми. Тут плачеться, до речі,
Так, як вдома, тільки — непотішено...
Чи ви чули, як звучить підвечір
Регіт кукабарі, з вітром змішаний?

Чи корону бачили розкішну
Вотелтрі, що квітне над дорогами?
Хто тепер на нашу дику вишню
Виліза ногами босоногими?

Чи шумлять під хатою тополі?
Чи моя калина ще не згинула?
Тут всього доволі — навіть волі,
Лиш калини я ніде не стрінула...

І шукаю вже двадцять літо
В небі зірки, що над Пслом світилася...
Дорогі! Тут можна б добре жити,
Якщо б серце дома не лишилося.

Зоя Когут

Ю. КОЛЕСАРЕВІ-РУСИНОВІ
дружня присвята

Між українцями —
він русин мужній.
Між українками —
надійний молодець.
Між малярами —
кольорист райдужний;
огульно і шегульно
хороший він мистець.
П а п а й

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

"...приміть і мою лепту та найкращі побажання Вам і
безсмертному "Лисові Микиті"

О. Й. Гірники, Нью-Йорк

...Я не є Вашим передплатником, бо від довгих років купую Ваш симпатичний журнал в "Арці".

Щоби бодай морально підтримати, висилаю канадійську п'ятку на пресовий фонд. При тому хочу сказати, що не було так легко з тим "Моні-Ордером".

Приходжу на пошту, стаю в черзі. Секретарка, трохи нервова пані питається "Єс?" Моні-Ордер, прошу." "Ввер?" "Лис Микита". "Вват?" — "Лис Микита"! — "Спел ап".

Лис ще пішло легко, але з Микитою було трохи мороки. Написала "Нікіта", і я боявся, що це може образити Лиса. Але люди, що стояли в черзі, почали нервуватися. Секретарка питає далі: "містер" чи "мизис"? Пояснюю, що це ніби чоловічого роду, але що це гумористичний журнал. "Як це буде по-англійському?" — Факс, — кажу. Я ще хотів додати "Микита", але якийсь добродій за мною переконав мене, що цього вистачає, бо він теж часом читає цей журнал. Тому, шановний Лисе, перепрошую, що на "Моні-Ордері" написано "ФАКС" та ще й без Микити.

П. В. Петрига, Торонто

Сердечно вітаю з нагоди 20-ліття.

Закінчую словами Л. Глібова:

"Лукавий Лис — усюди Лис,
Не раз про нього, може, чули —
Дотепний, мудрий, як той біс."

Зенон Стефанів, Нью-Йорк

Прошу прийняти 25 дол. на "Ювілейний фонд" і при цій нагоді бажаю багато добрих передплатників.

Д-р Н. Гнатчук, Лембвіл

Лис штудерний штудерує,
В кожную хату він мандрує, —
Всім газетам навздогін
Правду він голосить всім.

Посилаю на заплату мою скромну плату, щоб лихо всяке щезло, щоби чорнило не замерзло.

НОВИЙ ПЕРЕДПЛАТНИК, Коговз

Пересилаємо привіт і вияви глибокої подяки за переслані на українську оселю Черче, Н. Дж., радісні дні, в які пошта доручає журнал "Лис Микита", з якого черпаємо, мов цілющу воду, — насолоду, подув свіжого здорового гумору — духовний корм — на протязі довгих 20-ти років.

Людмила і Василь Сердюки

Тривожертву на наш ювілейний фонд поміщуємо на сторінці 8-й.

БОМБИ ДОМАШНІ І ЗАГРАНИЧНІ

На політичному перелазі в клубі "Лиса Микита" в Нью-Йорку дискусія цим разом оберталася довкола експлозивної, можна б сказати, теми — недавніх бомбових вибухів, що потрясли нашим містом, сколихнули й затривожили його населення. Більшість дискусантів, розуміється, гостро засуджували чорних і білих, а переважно бородастих екстремістів, які, до речі, явно-славно признаються, що їх кінцевою метою є розвалити американську систему, або так званий естаблішмент.

— Що робить уряд? Що робить поліція? — хвилювався один пан магістер з Філадельфії, що приїхав у характері делегата на збори "Самопоміч". — Я б з такою бандою не цяцкався і не панькався так, як вони це роблять! Я б їх усіх, прошу панства...

— Так, так, — перебив його в цьому місці пан меценас, — ваша рецепта на лікування всіх американських болячок добре відома: "Я би їх всіх вивішав! Я би їх всіх пострілював! Я би їх всіх позамикав до концентраку!"

— А що ж інакше робити з такою голотою? — перепирав бартендер, наливаючи напови меценасові німецьке пиво.

— Пане Генку, — звернув йому увагу передбесідник, — ваше діло є дбати, щоб скло не порожніло і щоб гості були належно обслужені, а не мішатись до високої політики. Я тепер говорю з паном магістром, нашим шановним гостем з міста Братньої Любови. Пане магістре, ми з вами є представники того покоління, що підіймало в Галичині революцію проти польського режиму і для вас бомбові атентати не повинно бути щось надзвичайне... Наскільки мене пам'ять не обманює, ви самі були замішані в бомбовий захват на Східні Торги у Львові?..

— Ні, я не той Біда... Був ще інший Біда.

— А пригадуєте нашого гімназійного колегу Філька, що кидав під Великим Театром бомбу на польського президента Войцеховського?

— Кидав, та й не поцілив!

— То інша річ, що не поцілив. Він взагалі був трохи вар'ят. В цьому місці я хочу пригадати вам, що в той час, коли ми були студентами й належали до Організації, бомби летіли так само, і часто падали трупи, по-нашому і польському боці.

— Пане меценасе, — підняв угору палець пан магістер, — ви забули основну різницю: нам тоді просвічувала велика ідея — ідея боротьби за Українську Самостійну Державу! Польський режим був для нас чужий, ненависний, і тому ми хотіли його розвалити. А ці кретини хочуть розвалити Америку!

— О! Я з вами погоджуюсь, що кретини, — подав йому руку пан меценас. — Якби так, не дай Боже, Америка впала — другої Америки вже не буде, а це рівнялося б майже катастрофі, бо куди тоді тікали б українські політичні емігранти?..

І К Е Р.

ЗІДХАННЯ

— Іронія долі! Ті, що вміють добре провадити авто, завжди мають перед собою тих, які не вміють добре провадити.

В „Діядемі“ все весняне,
Все Вас вабить і манить.
Лиш спогляньте на виставу,
То Вам серце защемить!

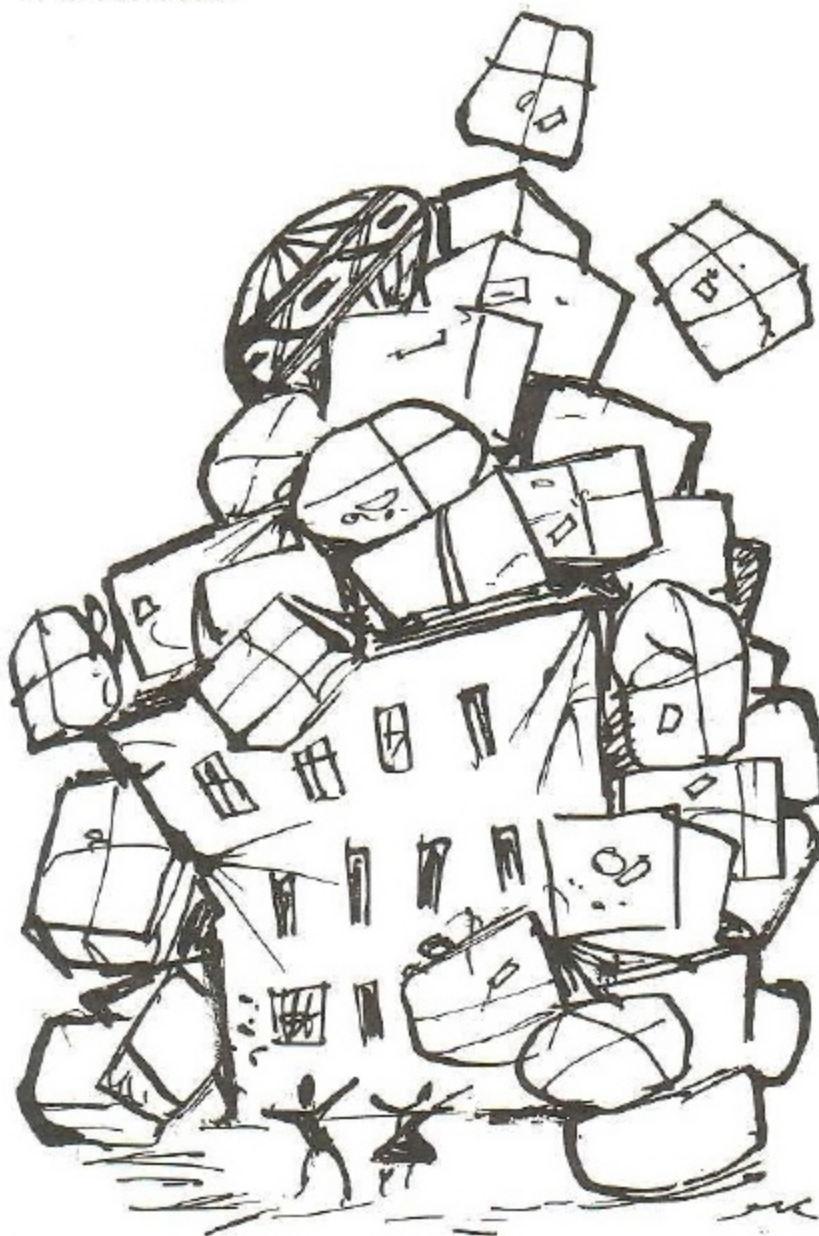
На Свята і по Святах, весною і літом, у кожній порі року одягнетесь елегантно зі смаком в цій широко знаній між своїми та чужинцями українській галантерійній крамниці та першорядній майстерні жіночих і чоловічих одягів
МАРІЇ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ
"DIADEM", 142 Second Ave., N. Y. City

ДОБЕЗ КОМЕНТАРЯ

У "Свободі" нотатка про побут президента Ніксона на Флориді закінчується таким сенсаційним реченням:

в травні ц. р. писав листа до Ніксона з погрозою. Президент приїхав на відпочинок на Флориду, тому поліцейські пішли до нього, де він заатакував поліцію, яка його заарештувала. В нього сконфісковано чотири рушники й три револьвери.

ПИСАНКИ ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ В БАНЯ-ЛУЦІ

РЯТУЙТЕ!!!

СОРОКА НА ПЛОТІ

● Кажуть, що в Нью-Йорку той справжній соборник, хто ходить до української католицької церкви св. Юрія, а гроші свої заносить до Української Православної Кредитівки.

● Редактор видань УККА і диригент сумівського хору в Нью-Йорку не могли взяти участі в щорічному Шевченківському Святі, бо саме тоді "зустрічалися" в ресторані Лучова.

● Танцювальний ансамбль "Верховинці" з Нью-Йорку під кер. Олега Гензи виступав на Фестивалі української культури в Сиракузах 10 хвилин, а їхав туди і назад полама-ним автобусом 38 годин.

● Успішний спільний вечір Леоніда Полтави і мистця Я. Паладія в ЛМКДюбі в Нью-Йорку п. з. "Абетка історії України" доказує, що деяким поетам і мистцям справді треба починати з абетки.

● Довідуємось, що після появи книжки про наркотики і лікарського порадника д-ра М. Данилюка В-во "Свобода" випустить ще й ветеринарний poradник пера того самого автора.

● В Торонто говорять, що на ювілейному з'їзді Об'єднання Працівників Дитячої Літератури в днях 11-12 квітня більше було здитинілих письменників, ніж дитячих.

● Українська Студентська Громада в Нью-Йорку влаштувала конференцію, присвячену патріархальним справам, на котрій вирішено не воювати з Митрополитом Сенишином, а з кошиками на колекту.

● Знання з писань в "Америці" історик Андрій Кігічак поставив тезу, що вертаються часи цесаря Франц-Йосифа I-го, тому що більшість мужчин позапускали бакенбарди.

Вияснення Редакції "Ліса Микити": Нашим ВШановним Читачам і Прихильникам в Едмонтоні, Канада, подаємо до відома, що кореспондент нашого журналу в цьому місті не називається "І. С.", а "С. І."

„Круглий стіл” для українців

ЛЮБОВ

— Любов? Часом вона є небом, часом правдивим пеклом.

— Ви забули про чистилище.

СМАКИ

— Пані, чи знаєте, що в мене і в мого мужа однакові смаки.

— Хіба це можливо?

— Можливо. Хоча, правду кажучи, йому треба було п'яти років, щоб він до цього звик.

ВСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД КОТІВ

— Скільки живуть миші? — запитує учитель.

— Це залежить од котів, — відповів учень.

НЕ ЗДИВУЄШ

Чоловік каже жінці:

— Уяви собі, виявляється, верблюд може цілий тиждень не пити.

— Ет, здивував чим, — відповіла дружина. — Ось коли б ти хоч тиждень не пив!

ХУДОЖНИК І КРИТИК

Художник каже критикові:

— Щоб судити про мистецтво живопису, треба самому вміти малювати.

Критик відповідає:

— Я в житті не зніс жодного яйця, але про яєшню можу судити краще за будь-яку несущку.

Знаний поет (він просив мене не подавати його прізвища), який по своїй життєвій незарадності, мабуть, ніколи не стане в Америці капіталістом, недавно висловив в одному товаристві кілька цікавих думок, пов'язаних, так би мовити, з питанням т. зв. зустрічей.

— Єретичні, безбожні думки, — сказав, — часто самі приходять вам до голови, як небажані, непрошені гості. Часто вони є реакцією на певні процеси чи події, які вас заскакують, ошоломляють до такої міри, що породжують цілий ланцюг таких думок... Ще до недавня, наприклад, мені і не снилось, і не марилося поїхати на Україну, навіть з туристичною прогулянкою. Та коли я оце побачив, як політичні емігранти сердечно вітають чи там зустрічають діячів культури з України, як щедро обдаровують їх, які прекрасні прийняття влаштовують на їхню честь, — тоді саме й прийшла мені до голови оця безбожна думка: "А чому б мені не вернутися на батьківщину, посидіти там рік чи два, видати звірку поезій, набратися почитності в країні соціалізму, а тоді приїхати туристом до Нью-Йорку чи до Торонто, щоб і мене так гарно зустрічали, як недавно нашого київського соловейка Белу Руденко?:"

— Чи Ви брали б туди, на Україну, також Вашу дружину? — перепитала одна пані докторова.

— В цьому питанні наші думки поділилися, — відповів поет. — Я переконував дружину, щоб залишилася в Америці, головню для того, щоб час від часу вислати мені посилочку... Але тут вона виявила свою індивідуальність: "А дзуськи, каже, я теж хочу їхати з тобою, щоб і мене потім так зустрічали, як Белу Руденко, щоб і мені купили таке дороге ожерелля на шию, яке подарували їй під час зустрічі. Сидяки в Америці, замужем за тобою, я до суду-віку так не причепурюся, як вона, Бела, за останні її гастролі!"

— Але ж Ваша дружина не така славна співачка, як Бела Руденко, — звернула увагу інша пані докторова.

— Це так, — зідхнув поет, — тому то я дораджував їй залишитись покищо в Америці, для всякого пожежного випадку...

— А вона що на те, Ваша дру-

— Чому ми висимо?
— Бо знищили підставу
на якій стояли...

жина?

— А вона мені відрубала: "Якщо я не Бела Руденко, то ти не Іван Драч! Сиди сиднем на своєму дженіторстві і не рипайся!"
(К-Р.)

СПОВІДЬ

— Ви чули, що Буракові цофнули розгрішення?

— Чому?

— Показалося, що він повидамував свої гріхи.

ГОДИННИК

— Дивися, я купила собі новий годинник.

— Чи на те, щоб не спізнюватися?

— Ні, щоб знати, наскільки я коли спізнилася.

ТЕМА

— Мій чоловік ніколи не хворіє.

— Про що ж ви тоді дома говорите?

НАРКОТИКИ

Зловили дідуса, що курив наркотик, і кажуть:

— Дідусю, не стидаетесь? У вашому віці?..

ЖЕРТВИ

В лічниці лежать два забандажовані пацієнти. Один каже:

— Це мене так жінка "спорядила", бо я не хотів навчити її їздити автотом.

А другий на те:

— А я хотів...

ЖІНКИ

Сказав один наш філософ:

— Ніколи не можна нічого певного сказати про жінку. А як можемо, то не лицює.

ПОХВАЛИВСЯ

Перед нумом кум хвалився:
— Що там в інших діти!
Он мого десяти літ,
А кинув курити...

Василь КРАВЧУК

До нашої редакції попало доволі пізно 9-те число журналу "Український Господарник", що виходив у Нью-Йорку ще в 1969-му році під головною редакцією проф. Миколи Величківського. Чи далі виходить — не знаємо. В згаданому 9-му числі була надрукована стаття проф. д-ра Івана Розгона п. з. "До історії конярства України". Стаття цікава й оригінальна, але, на нашу думку, відчувається потреба доповнити її окремою розвідкою чи науковим нарисом, що йому ми дали б такий заголовок: "До історії конекрадства в Україні з спеціальним узглядненням ролі циган, як також автохтонного елементу."

В поточній американській пресі часто читаємо алярмуючі вісті про крадіжки автомобілів, що прибирають в цій країні форми епідемічні. Проте, якби зібрати порівняльні статистичні дані — скільки автомобілів крадуть в Америці річно на голову населення і порівняти з статистичними даними (якщо б такі існували): скільки в Україні щороку крадено коней, теж на голову населення, то хто зна, чи хоч у цьому єдиному випадку ми, українці, не були б перші перед Америкою?

Багатющий ілюстрований матеріал до такої статті чи наукового нарису можна черпати повними пригорщами з народньої словесности. Коли, напр., колись в Краю казали: "О, з цим чоловіком можна спокійно йти коні красти", — то це означало, що ви маєте перед собою особу стабільного характеру, що заслуговує на громадське довір'я та пошанівку, яку можна б вибрати касиром братського союзу чи навіть скарбником Комітету будови пам'ятника такому чи іншому генієві чи вождеві.

Проте, коли спитали вас довірочно, чи відважилися б йти з паном Іксом у темну ніч коней красти, а ваша відповідь була б негативна, то це означало, що ви маєте перед собою особу радше сумнівної моральної вартості, безхарактерну. Так то відповідна заангажованість в конокрадстві заступала колись такому чи іншому вашому предкові свідство моральности. На ці й подібні аспекти варто звернути увагу майбутнім авторам статей про конокрадство України в наших наукових журналах.

Проф. д-р І. Доцент

Ковбаса із тертим хрінном
Це на світі річ єдина!
Якщо Ви її придбали
В Куровицького і Сина.

Прикрасою не одного кошика з свяченим під нашими церквами, чи то за новим чи за старим календарем, кожного року є знаменита шинка, ковбаса та інші спеціали знаної в цілій Америці з доброякісних м'ясних продуктів Української М'ясарської Фірми
Е. Куровицького і Сина
E. Kurowycky & Son Meat Products
128 First Ave., N. Y. City

НОВОЧАСНА МАТИ

— Дуже мене журить, що моя дочка вертається завжди так вчасно додому.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КОМПЮТОР
ВИГЛЯДАВ ТАК...

З мистецтва мішка

Перша заповідь: не називай "зустрічалником" ближнього свого, бо як ти сам тоді виглядатимеш, коли й тобі випаде нагода "зустрічатись"?

Як часто наші публіцисти, що пишуть про безбожну Москву, самі не грішать побожністю, а дехто з них навіть не знає "Отчешашу"!

Чи "Фундація Волі" зафундує волю українському народові і коли?

Деякі письменники пишуть книжки тільки для того, що сталися передчасно власними друкарських машинок...

З мовних загадок "Свободи": чому Йосиф Лисогір і Йосип Гіряк?..

Хто сповідав цього року членів Комітету за Патріархат Української Католицької Церкви в Філадельфії?

Лопатологія — наука про вкладання русинам розуму до голови.

Після спору Докії Гуменної з Василем Чаплинком за слово "хмарочос", стає ясне, що треба назад вертатися до старого "хмародера".

Актуальний заклик: "Підтримайте Літературний Фонд ім. Теодора Курпیتی в Чикаго!"

АВТОРИТЕТ

Якщо твій авторитет не росте по кожній твоїй помилці, то значить, що ти не маєш авторитету.

ON STRIKE

ДО КОНТРОЛІ НАРОДИН

ДУХОВЕНСТВО...

(З народнього гумору)

На сільській забаві попросив до танцю син дяка дочку паламаря. А дяк задоволено погладив бороду та й каже:

— О, як то гарно, як духовенство бавиться!

Ми кривого танцю йдемо,
До "Веселки" все зайдемо.
Чи на каву, чи на соду,
Завжди повно там народу.

Цією традиційною вже гагілкою з Світлим Празником Христового Воскресіння сердечно вітає Українську Громаду, Всіх своїх Шановних Гостей, зокрема дорогу нашу молодь, і Всім складає найширші бажання всього добра-щастя

Українська Цукорня „ВЕСЕЛКА“

ВП. Ольги і Володимира Дармохвалів

Наша адреса: 144, Друга Евно в Нью-Йорку

(Пластові Дім)

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER

25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240

ВОСНКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТ

Phone KE 1-1303,

В. КУКУРБА
менеджер

Виймаємо траки і трайлери на цілу
Америку і Канаду.

Одинока українська фірма на степі Мішіган.

На святочні, веселі чи новітні наші наїрашу "ду-
шену" підпорі знайдете в центрі олімпійських труників
— у цьому популярному в Нью-Йорку та в околиці укр-
їнському скляні знаменитих американських та імпортованих
вин і горілок
I. Кефора та В. Роговського
"OLYMPIA LIQUORS"
87 Second Ave. N. Y. City

ПІСЛЯ ТРЕТЬОЇ

Одному хворому хірург вже
тричі розтинав шлунок. Тоді
хворий каже:

— А не можна б зробити
шлунок на гудзиках, щоб не
треба кожного разу різати?
— Можна б, але я не кра-
вець.

ЗАПИТАЙТЕ У МЕНЕ...

Маринка запитує тата:
— Хочеш ще шматочок солод-
кого пирога?
— Ні, доню. — відповідає
тато.
Доня помовчала хвилину, а
потім каже:
— Тату, а тепер ти запитай
у мене.

РОЗУМНИЙ ПРО ХИТРОГО

Хитрий не вважав би себе
розумним, коли б розумний
не удавав з себе дурня.

ГОРДИСТЬ ПРО ЗНЕВАГУ

Мала б розум, вище мого
носа голови не задирала б.

ЧОРНИЛО ПРО ПЕРО

Кажуть, що перо — вели-
ке паче! А що воно варте
без мене! Як не підмажу,
буде сухим і неписьмен-
ним...

Не всі студенти розумні,
бо звідки потім беруться ту-
лі викладачі?

З БІБЛІОГРАФІЇ АМЕРИКАНЦЯ

Він походив з бідної одноавто-
вої родини.

ТАКА ЧУДАСЯ!

На студентському конгресі вия-
вилось, що хоч студенти видавали
"Студентські Сторінки" у "Свобо-
ді" й "Америці", але вони їх ні-
коли не читали, тільки їхні бать-
ки, вуйки, тітки, бабуні й дідуся...

Ведлуг високого балаганту ув по-
літиці, то на тото тра мати ек-
стра вівчених уредників.

У світі, адіт, то ек хтос хоче пу-
стити си на політику, то найпер-
ше записує си до відповідних вер-
ситетів. Мусит вівчити на памет
ружні грубі книшки, аби куждий
паліграф мати у голові, а навит у
пальцох.

У нас то всьо йнакше.

У нас куждий політик зачинав
від того, жи пас корови. Бо, адіт,
ного в нас не запитайте, то він
або хлопський син, або всендзів-
ський, або навчителів. А корови
тримали в нас у куждїм стані.

А вже ек хтос пас корови, то
мав великий еспірієнт до всекої
політики, бо, пасучи, навчив си
не думати, а цисе у нашій полі-
тиці — справа дуже важлива.

А потім, ек вже виріс на ску-
бента, то віучував си на алука-
та, бо то за Полщі було найлекше.
Сидів собі дома татови на голові
і йно чес до чесу їхав поцьонгом
до Вільвова. Іздили едні из Ста-
нислава, другі из Перемишлі, треті
из Стрие, а ше четверті из Дро-
гобичі. Декому, ек от Падохови,
вдало си навит екзамена поскла-
дати, жи потім міг бути правди-
вим адукатом ше за Полщі. Але
декому так добре не було і ек до
екзаментів не допустили, то вони
пустили си на високу політику.
А тут на емігранції куждий тепер
зробив си "екстра магік" і каже
себе кликати магікстер від полі-
тики.

Едні позаписували си до Укака
і пускают людьом блахмана, дру-
гі знов позапиали си до казет і
відписуют из едної казети до дру-
гої. Треті лижут си коло екогос
мериканцкогос Сібайсі, ек колис
лизали си коло німце.

Грунт аби карактір був лехкий,
то де би не був, всюди впливе
наверх, ек олива.

Така тото, видите, ек добре си
придивити, е наші політика і ані-
раз не йнакша.

Зреш-
тогуля

Яснїшановний Пане Ридактор!
Чириз того, жи у Вашій дужи
дилікатній газеті зачитали мене
особісьці, хочу Вам написати до-
кладні ведлук мої особи о шо сі
жечивисти розходит. Признаюсі
Вам чесни, жи вобразивмісі окрут-
ні, али ни до востатка. Тилько
той мошелник написав, жи моя
жінка вцати ни вернуласі і то вла-
сьні страшні мене вобразило. Бо
треба було ше троха зачикати а
ни так на алярм тішитисі на ца-
лий писок, жи жінка мині навали-
ла. Най би був наперед справдив
биз тилефон.

Отжи подаю Вам до публічного
оголошення, жи моя жінка приїха-
ла ше на самого Галавіна з Лю-
дової Польскі і цілий час сидит
коло мене. Як видити, жи сут руж-
ні люди і ніш їх ни вобходит, аби
тільки з поридного чоловіка по-
сьміховиско зробити.

Али я знаю, хто то зробив, да-
лібук, жи знаю, то певні буди той
Ясько Косьчорко з Трентону, жи
цїонглі по газетах пише. Тільки
має шасье жи ест зі Львова і
натрафив на тилігентного чолові-
ка, бо інакше, то ошкалювавбим
го як востатну публіку. Хощ я сі
ни дивую, то всьо чириз зазд-
рісьць, бо він вже венци жикити-
сі ни може, жиби навіть хтів. Іго
пані Гельця огулі ни пустит.

А шо сі тичит мої жінки, то
вцалі ни можу нарікати — ест, —
як наики Кунц, — ни тільо файна,
нільо приемле. Правда, жи ест кап-
ку гісторичка, али то тилько тоди
як я шо горівку а так огулі пір-
ша кляса, вифалити собі ни можу.

Зістаю з поздоровленьом і при-
витаньом до Вас

цїонглі той самий
Юзько Калафатюк

— Де наша молодь?..

Молодь приходить...

Перейшла...

ХОРОША ЖОНА

— Маш чудову жону. Коли
гляну на неї, завжди кажу: «Не
введи нас во іскушеніє».
— Коли б ти знав її там, як
я, ти б додав: «Ізбави нас од
лунавого».

ТАЄМНИЦЯ

— Молодий чоловіче! Ви ці-
лували мою дочку?
— Я не можу вам на це від-
повісти.
— Чому?
— Я дав їй слово честі, що
нікому не скажу.

ДАЛЕКИЙ ПРО БЛИЗЬКОГО

Тому ти мені й близький,
що живеш від мене далеко.

Онишкевич — Елізабет, П. Пуціло — Джерзі Сіті, Д-р В.
Рожицький — Чикаго, В. Кий — Валінгфорд, Д-р Б. Цимба-
лістий — Джемсбург, С. Хомяк — Болот Л., О. Явичини —
Ворен, Д-р Е. Веремчук — Вунсакет і І. Ільчишин — Філяд.

По дол. 5.00: о. А. Борса — Джерзі Сіті, Гр. Маслівець
— Монтерейпарк, М. Татарин — Ворен, Ю. Форис — Ем-
брідж і Е. Кордуба — Лівонія.

По дол. 3.00: Д-р В. Пасічняк — Дюнкірк, о. В. Івашко
— Саскатун і А. Поночовний — Клівеланд (3.50).

По дол. 2.50: Д-р І. Карапінка — Ірвінгтон, Д-р В. Вір-
чук — Мейпелвуд, В. Колодчин — Ворен, О. І. Куцик —
Гюстон, Я. Бакович — Фенікс, М. Логун — Монтерей, Д-р
М. Цап — Ворен, А. Мізанич — Н.И., О. Макогія — Кліве-
ланд, Р. Олонець — Елізабет, С. Когут — Дітройт, Д-р І.
Макаревич — Н. И. і С. Романець — Торонто.

По дол. 2.00: М. Клезор, І. Городецький, С. Костик, М.
Мушинський і о. В. Грабець.

По дол. 1.50: о. С. Городецький, В. Ходай, В. Сердюк,
В. Майкович, В. Яшан, інж. Л. Савойка, Р. Л. Хом'як, В. Я-
ворський, Т. Ринденко, Я. Шука, М. Турянський, С. Стадник,
З. Стефанів, І. Вонсуль, Ю. Костів, Д-р Д. Квітковський, Б.
Робак, інж. С. Берегулька, А. Цвах, О. Мороз, І. Скіра, Я.
Бобинський, І. Бардин, Д-р Я. Скрипчук, М. Куширенко, Ю.
Дзява, Д-р А. Гудзак, Л. О. Гевко, І. Малиновський, С. По-
пель і В. Забіяка.

По дол. 1.00: Д-р С. Суховерський, М. Горбань, С. Сприн-
ський, В. Запаринюк, Е. Перейма, Б. Бідак, Т. Яцура, Д-р Д.
Фаріон, М. Петречко, В. Шевчук, Т. Сендзік, М. Трешнев-
ський, С. Л. Фодчук і В. Рондак.

Щиро дякуємо.

Address: "THE FOX"
4938 Larkins
Detroit, Michigan 48210
Tel.: VI 2-7476

Умови передплати в ЗДА і Канаді
річна передплата — дол. 4.50
Editor Edward Kozak

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

По дол. 25.00: И. Гіряк — Н. И. і Д-р Н. Гнатчук —
Лемресвіт.

Дол. 20.00: Д-р Р. Граб — Елізабет,

По дол. 15.00: Л. Е. Калинин — Ірвінгтон, Д-р В. Коко-
руда — Онего і Т. Маркович — Дітройт (15.50).

По дол. 10.00: Д-р М. Комарянський — Клівленд, Д-р
И. Орішкевич — Бруклін і Д-р Н. Кузьмович — Бабилон.

По дол. 6.00: І. Поритко — Філядельфія, С. Бардигула —
Н. И. і Л. Мазяк — Ворен (6.50).

По дол. 5.50: о. В. Андрушків — Коговз, Д-р Я. Коро-
пей — Лінкольн, Д-р І. Розгін — Централія, С. Трешньов-
ський — Клівеланд, Д-р П. Біланюк — Дітройт, Д-р Р. Но-
вальковський — Віндзор, інж. Е. Наливайко — Лестер Пр.,
І. Журківський — Дітройт, С. Злочовський — Ворен, Д-р
Я. Т. Іванець — С. Голанд, Т. М. Ліськевич — Чикаго, Е.